Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 86 * číslo 41 * 8. října 2006 * Cena 6 Kč

Téma týdne

Biskupská ordinace a instalace VIII. patriarchy

VIII. PATRIARCHA BYL SLAVNOSTNĚ UVEDEN DO ÚŘADU V CHRÁMU SV. MIKULÁŠE

Chrám sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze byl 28. září odpoledne zaplněn do posledního místečka. Členové naší církve i ze vzdálených náboženských obcí přijeli, aby byli svědky biskupské ordinace a instalace VIII. patriarchy ThDr. Tomáše Butty. Přišla i řada hostí z ekumeny. Mezi nimi byl např. římskokatolický biskup Václav Malý, Josef Hauzar - pravoslavný kancléř a zástupce Konference evropských církví a host zvlášť milý - prezident Anhaltské zemské církve Helge Klassohn. Zastoupeny byly však i další církve - Českobratrská církev evangelická, Evangelická církev metodistická a další.

První část bohoslužeb vysluhoval správce církve a královéhradecký biskup Štěpán Klásek, na přímluvných modlitbách se podíleli ostatní biskupové. Na texty Kaz 12,10-13, 1P 5,1-7 a J 2,1-11 kázala olomoucká biskupka Jana Šilerová, která uvedla:

„Před volbou patriarchy nám byla připomenuta bratry biskupy Petrem a Štěpánem dvě silná a zásadní poselství evangelia Kristova: Kristem třikrát opakována otázka Petrovi: „Miluješ mne?“ Kristus se neptá tak neodbytně kvůli sobě a pro své ujištění. Ptá se kvůli Petrovi (potažmo kvůli každému z nás), abychom si my sami do hloubky srdce uvědomili, co tak povrchově často vyznáváme ústy: „No jo, mám tě rád...“ Bratr Štěpán připomenul Ježíšovo mytí nohou učedníkům – výraz nejzazší pokory a zároveň praktické služby. Co k nim dodat?

Svatba v Káni Galilejské - praktická situace nás, lidí v tomto světě, lidí plných starostí, co jíst, co pít, když víno došlo, a my bychom tak rádi posloužili. Jsme přece na svatbě a máme hosty. Jak chápeme Marii, když tiše prosí svého syna o protekci: „Udělej něco…“ Ježíš se s ostychem brání. Ví, že stavět dílo spásy na zázraku není nosné. Vyhoví či nevyhoví matčině prosbě? Ani Marie to netuší. Přesto doporučí svatebčanům: „Udělejte, co vám řekne.“ Vnímavé uši za tím slyší nevyřčené: Udělejte to, i kdyby se vám to zdálo sebepodivnější, bláhové, ba pošetilé...

Jak to dopadlo, víme. Svatebčané šli a udělali, co Ježíš řekl, naplnili nádoby vodou, ta se proměnila ve víno a všichni žasli...

Přestože některá shromáždění církve připomínají spíš pohřeb, je přece každé setkání církve (ba i dvou nebo tří v Kristu) svatbou! Svatbou s Beránkem Božím, Kristem. A my při té svatbě jsme plni starostí, jak posloužit, pohostit, běháme, staráme se a když se nám zdá, že víno dochází (nebo nám už skutečně došlo), ptáme se malověrně: „Co dělat? Co dělat?“ Nepřeslechněme Mariino doporučení i s tím jemným podtónem.

Ruku na srdce, kolik rad, doporučení a výzev Ježíše Krista se nám jeví (zvlášť v dnešním světě) naprosto pošetilých a nepoužitelných. Ostatně stejně jako tenkrát. Připomeňme si některé...

Druhou část bohoslužeb vysluhoval nově zvolený VIII. patriarcha ThDr. Tomáš Butta

Máme se znovunarodit. Jak, když už jsme se přece jednou narodili a pokání, přiznání hříchů a náprava je dřina? U nás ve Slezsku máme svatební zvyk: Novomanželům dáváme smetáček, zrcadlo a křížek. Aby se mohli podívat nejřív na sebe, zamést si před vlastním prahem a podívat se na křížek: Tohle udělal Kristus pro tebe. Co ty uděláš pro něj?

Jak aktuálně dnes zní Ježíšovo slovo o zboření chrámu, který on sám postaví za tři dny. Vždyť ty chrámy jsme budovali léta a majetek potřebujeme, aby nás zajistil do budoucna...

Vzpomeňte, jak vyzývá učedníky, zkušené rybáře, aby znovu rozprostřeli sítě k lovu, i když oni tak učinili už mnohokrát a marně, ale šli a udělali, co jim řekl...

Vzpomeňme si na další a další Ježíšovy rady a příkazy. Ale nestačí vzpomenout. Je třeba uposlechnout, jít a udělat, co nám říká: Dnes, stejně jako tenkrát.

Neumíme žít spolu a vést dialog ve svých církvích ani mezi sebou, ani navenek se světem. Nejsme věrohodní především svými činy. Svět o nás moc neví, ale co ví, je, že hlásáme lásku – co vidí, je spíš hašteřivost, institucionalizace církve, zákonický moralismus, v němž právní vítězí nad mravním... Stavíme zbožnost na hmatatelných vnějších věcech, chrámy počínaje, pobožnůskářstvím konče. Svět venku moralizujeme, démonizujeme a s fňukáním se utíkáme k apokalyptickému fundamentalismu, kam se ten svět řítí... Rozhazujeme sítě marně, ubývá nás i vlivu církví na svět, zatímco jiných přibývá a my z nich máme strach.

Proč? Vždyť jsme přece na svatbě. Jenom kdybychom dělali, co nám říká Ježíš Kristus , byť to bylo neuvěřitelné, bláhové, pošetilé. Nejsou snad "pošetilé" rady z Ježíšova kázání na hoře? „Nestarejte se, co pít a jíst, hledejte nejprve království Boží a ostatní vám bude přidáno.“ Ne naopak! My nejdřív hledáme, co jíst, pít a oblékat, a tak se nedaří... Zkusme to tak, jak

Dokončení na str. 3

Biskupská ordinace probíhá za účasti laiků - na foto Dana Kalivodová

PIETNÍ AKT K 582. VÝROČÍ ÚMRTÍ JANA ŽIŽKY Z TROCNOVA

se koná

11. října od 14 h

před sochou Jana Žižky u Národního památníku v Praze na Vítkově.

Na programu je:
**** projev nově zvoleného VIII. patriarchy ThDr. Tomáše Butty, Th.D.,***
**** projev zástupce vlády ČR,***
**** projev zástupce Magistrátu hl. m. Prahy,***
**** projev generálního ředitele Národního muzea v Praze PhDr. Michala Lukeše,***
**** projev starosty Prahy 3 Milana Českého,***
**** modlitba pražského biskupa Mgr. Karla Bicana***

Po skončení pietního aktu je pro účastníky zajištěna komentovaná prohlídka Národního památníku na Vítkově.

Pietní akt s kladením věnců k 582. výročí úmrtí Jana Žižky z Trocnova pořádá naše církev ve spolupráci s Armádou ČR, Národním muzeem v Praze, Městskou částí Prahy 3 a historickou společností Veritas.

Za reportáž do vyhnanství

Portugalský misionář Gusmao Bartolomeo de Laurenzo (1675 –1724) byl první, kdo koncem 17. století pronikl přes území dnešní Brazílie do oblasti staré incké říše a přinesl odtamtud cosi jako reportáž o domorodcích, vznášejících se ve vzdušných lodích.

Okoukl jejich princip a po návratu domů předvedl na dvoře krále Jana V. papírový model naplněný teplým vzduchem a úspěšně létající. Tribunál svaté inkvizice však nebyl nikterak nadšen a odsoudil misionáře za spojení s ďáblem a šíření kacířských myšlenek k doživotnímu vyhnanství.

Koneckonců ještě v roce 1781, rok před vzletem první montgolfiéry, uveřejnil akademik Lalande v listu Journal de Paris kategorické tvrzení: „Je vědecky dokázáno, že je vůbec nemožno, aby se člověk mohl zvednout do vzduchu, nebo se v něm udržet.“

Přitom ani Inkové asi nebyli první, kdo používali teplovzdušné balony. Staří Řekové tvrdili o čarodějnicích v Thesálii, že se spouštěly ze strmých kopců s pomocí měchů naplněných dýmem. A v Číně bylo dávno známo, že se lampióny z rýžového papíru vznesou, jestliže se v nich vzduch dostatečně ohřeje hořícím knotem.

A jak to bylo s bratry Montgolfierovými? Vypráví se, že je k prvnímu balonu inspirovala létající spodnička. Ve skutečnosti předcházela jejich vynálezu léta studií a pokusů. Plnili papírové koule vodíkem i vodní párou, až konečně 2. listopadu 1782 Josef, starší z bratrů, problém vyřešil.

Co tomu říkal akademik Lalande, můžeme se jen domýšlet. Ovšem ještě v roce 1832 se dal slyšet ředitel Patentního úřadu ve Washingtonu: „Navrhuji zrušení Patentního úřadu. Všechno už bylo vynalezeno a nic nového už nelze objevit.“

(lm)

Na čem opravdu záleží

Žalmista Páně se k Hospodinu obrací s prosbou: „Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce.“ Mohlo by se zdát, že taková prosba se týká v prvé řadě starších lidí, protože u nich je aktuální cenit si každého nového dne, který ještě mohou prožít. Vždyť takový člověk, pokud není vysloveně pošetilý, si uvědomuje dočasnost svého pobytu zde na zemi mezi živými.

Získat moudrost srdce pro prožívání času člověku Stvořitelem danému, po tom by měl ale toužit každý bez výjimky. Když člověk tuto schopnost získá, pak pozná, že mnoho věcí a záležitostí, za nimiž se dosud hnal, pro něž vydával mnoho energie a zanedbával kvůli nim lidi kolem sebe, zdaleka nemá hodnotu toho, čím za ně zaplatil.

Na čem tedy v čase lidského života opravdu záleží? Tahle otázka není vůbec originální a přesto je stále naléhavá. V souvislosti s ní mi přicházejí na mysl dvě útlé knihy sepsané muži přemýšlivé víry. Jan Amos Komenský tu svoji nazval: „Unum necessarium čili Jedno nezbytné“ a dánský křesťanský myslitel Sören Kirkegaard svoje zamyšlení nazval: „Čistota srdce aneb chtít jen jedno“. Zeptejme se ale, na čem opravdu v životě člověka záleží, té nejvyšší autority, k níž odkazují i zmínění myslitelé, totiž Pána Ježíše. Jak by on odpověděl? Nepochybně by řekl: „Záleží na dvou přikázáních Božích. To první, největší, říká: „Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“ Druhé pak je mu podobné: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“

Když slova těchto přikázání slyšíme nebo je čteme, ozývá se v naší mysli otázka: „Jak jsem na tom já ve svém vztahu k tomuto Božímu slovu?“ Mohu bez ostychu a s jistotou říci: „Ano, tohle všechno já každého dne, po celých 24 hodin činím?“

Může se stát, že někdo z lidí bude mít o sobě tak vysoké mínění. Pán Ježíš se s takovými lidmi setkal a oni bez rozpaků a bázně o sobě takové mínění veřejně šířili. Přesto od něho neuslyšeli slovo, kterým by jim dal za pravdu.

Nedošlo k tomu proto, že totiž každý, kdo se postaví pod Boží slovo, kdo mu naslouchá a není zajatcem své samospravedlnosti a zahleděnosti do sebe sama, dojde k poznání, že potřebuje dát svůj život před Bohem do pořádku, protože má dluh právě vůči oněm dvěma přikázáním. Pak je svolný ztotožnit se s takovým hodnocením své situace, jak ji charakterizuje Boží slovo tlumočené prorokem Izajášem: „Veškerá naše spravedlnost je poskvrněný šat.“

Co však dál dělat po takovémto zjištění? Lze dosáhnout nějaké nápravy? Víra v Pána Ježíše Krista zná na tyto palčivé otázky jednu odpověď: „Jdi k němu, k tomu Ukřižovanému pod jeho kříž. Tam mu otevři své zkroušené srdce, vyprázdni je tak, že mu odevzdáš všechna svá selhání, hříchy a provinění a budeš ho prosit o milost odpuštění dokud je ještě čas.“

Pán Ježíš, jako vtělená Boží Moudrost v knize Přísloví říká: „Já miluji ty, kdo milují mne.“ Mohu ale já, hříšník, hledat a nalézt útěchu a povzbuzení pro sebe právě v tomto slově? Ano! Svou lásku ke Kristu prokazujeme totiž paradoxně právě svým vyznáním hříchů, pokáním, touhou po odpuštění, touhou po jeho milosrdenství a očištění jeho milostí. Srozumíme-li se s tímhle vším, pak si v radostné důvěře přisvojíme pro dny života, dávané nám dosud jeho Pánem a Dárcem, toto zaslíbení Boží Moudrosti: „Kdo mě za úsvitu hledají, naleznou mne. Já naplním jejich pokladnice.“

Jan Hálek

Z kazatelského plánu

18. neděle po Svatodušních svátcích

Pravá velikost

Následovat Ježíše Krista znamená také osvojit si přímo dětskou důvěru a poslušnost vůči nebeskému Otci. Jako Mistrovi učedníci učme se neusilovat o velikost podle měřítek světa. Mějme však stále před očima příklad svého Mistra a Pána, který v pokoře a v plné poslušnosti Otcovy vůle kráčel cestou kříže k vítěznému triumfu.

Vstup: Jr 11,18-20

Tužby:
2. Abychom zrakem víry pravdivě viděli všechnu skutečnost a pochopili, co má pravou cenu podle Ježíšova hodnocení...
3. Abychom následovali svého Pána v poslušnosti a důvěře po všech cestách a nezalekli se žádných obtíží...

Epištola: Jk 3,13-4,7 (číst celý oddíl, nevytrhovat z něho jednotlivé verše!)

Evangelium: Mk 9,30-37

K obětování: Mt 16,24-25

Závěrečné čtení: Ž 54

Modlitba:
Vzdáváme ti chválu, Hospodine, že jsi nám poslal Spasitele Ježíše Krista, aby otevřel náš vnitřní zrak pro pravdivé vidění veškeré skutečnosti. Děkujeme ti za nádherný jeho příklad synovské důvěry k tobě a pokorné poslušnosti tvé svaté vůle. Děkujeme ti, že nám tvůj Syn ukazuje pravý cíl života a že nám prošlapal cestu, po které nás chce k tobě přivést.

Poznámka:
Tématicky jde v této neděli téměř o totéž, co je náplní 22. neděle po svatém Duchu. Skoro bychom se měli ptát, proč při soustavném probírání Markova evangelia byla vynechána obsahem bohatá perikopa Mk 9,14-29. Při jejím výkladu dalo by se upozornit na velmi aktuální poselství: Duchovní moc církve pochází jen z Krista, bez něho sebelépe míněné naše snahy málo zmohou.

Vhodné písně: 34, 61, 118, 176, 183, 290, 296

Nad Písmem

Prvý a posledný

Mk 9,30–37

Adolf Hitler píše vo svojej knihe Mein Kampf o nadradenosti árijskej rasy nad zbytok sveta. Dokonca to bližšie špecifikuje, hovorí o nadradenosti nemeckého národa, ktorý je údajne korunou ľudskej evolúcie. Hitler vo svojom diele ostro napáda židovský národ a degraduje jeho význam historicky, kultúrne aj nábožensky. Má na to mnohé dôvody: z pohľadu judaistov a kresťanov sú to práve Izraeliti, s ktorými Boh uzatvára zmluvu a tituluje ich prívlastkami "vyvolený národ", "boží ľud". Židia sú dokonca tak omilostení, že skrze nich a Dávidove pokolenie má dôjsť narodením Pomazaného k teofánii (zjaveniu Boha). To nesie narcisticky chorý človek ťažko. On chce za každú cenu dostať do popredia seba a to, čo reprezentuje – v tomto prípade svoj národ.

V dnešnom evanjeliovom čítaní nachádzame matný odraz podobného zmýšľania. Apoštoli sa cestou do Kafarnaumu prú o to, kto z nich je najväčší. Jakub a Ján možno argumentovali svojou energickou húževnatosťou a pílou, veď preto ich prezývali boanerges (synovia hromu). Peter asi trval na svojom primáte a Kristovom vyznaní o cirkvi-skale, ktorú temné sily nepremôžu. Ondrej možno dodal, že bol povolaný ako prvý (prótoklétos), Judáš mal vysoký intelekt a bol zbehlý v ekonomických záležitostiach – na tom sa dá budovať obhajoba svojho prvenstva... Mohli by sme pokračovať, ale bolo by to zbytočné. Každý človek je originál so svojimi kladmi aj zápormi. Každý čímsi vyniká, má svoje prednosti, dokáže veci, ktoré ľudia z jeho okolia pravdepodobne nedokážu, ale to neznamená, že ho to stavia v porovnaní s inými na vyššiu pozíciu. Všetky naše prednosti sú v konečnom dôsledku aj tak iba výjavmi Božej nádhery, ktorá sa demonštruje na všetkom, čo stvorila. To si spirituálne založený človek v hĺbke srdca uvedomuje. Preto apoštoly zostávajú zaskočený, keď sa ich Kristus otvorene spýta, o čom sa cestou zhovárali. Oni v tej chvíli pokorne mlčia ako buddhistickí mnísi. Naraz si uvedomujú, že sa správali ako krvilační imperátori, ktorí sa snažia získať čo najväčšie územia, aby predbehli ostatných; aby ich meno dostatočne zaznamenala história; aby ich sochy posievali čo najväčšiu časť zemegule. Do tohto ultimátneho ticha zaznejú Kristove slová: Ak niekto chce byť prvý, nech je posledný zo všetkých a nech slúži všetkým.

Jednoduchá rada vyžadujúca ale premenu celého človeka. Podmieňujúca doslova tichú vzburu voči spoločenskému poriadku a voči svojim návykom (teda voči sebe samému). Je to cesta pokory. Veď od malička sme vedení k tomu, aby sme predstihovali ostatných. Aby sme dokázali nad druhými vyhrávať – častokrát cez mŕtvoly – a ukázali im, o koľko sme lepší. Naše "ja" si na tom buduje svoj imidž, svoju prestíž a neskoršie spoločenské uznanie. Myslíme si, že bez tohto boja by sme neboli tým, kým sme. A toto musí teraz padnúť.

Pokojne sa usaďte, uvoľnite sa, zhlboka sa nadýchnite a zastavte myseľ. Už nikam neutekajte. Ten, kto tu teraz sedí, ste vy. O nič lepší, ani o nič horší ako váš sused. Ste to vy, kto zadržiava dych, aj myseľ, aby sa mu pozrel Boh do tváre. Ste pred ním nahí ako svieca vo vetre. V tomto smere sme všetci na tom rovnako. Hľadajme pokoru ako vzácnu bylinu, ktorú nám Kristus v evanjeliu ponúka.

Raz prišiel mladý, dobre vyzerajúci muž za mníchom do kláštora, aby sa s ním poradil. Rozpovedal mu o svojich starostiach, o podrazoch vo firme, v ktorej šéfoval, o nenaplnenej kariére, o dvoch stroskotaných manželstvách a čakal, že mních mu bude dlhé hodiny načrtávať cesty, ktoré ho vyvedú z problémov. Keď však muž stíchol, mních len mávol rukou a povedal jedinú vetu: „Chlapče, pokora je liek na všetko.“

Mystik svoj život dôsledne napĺňa v službe iným, v neusilovaní sa vyniknúť a v prehlbovaní pokory. Naproti tomu, rozmarný a ctižiadostivý muž sa upína na premeny tohto sveta, rastie s ním, aj upadá s ním, oslavuje s ním, aj umiera s ním. Je podobný dieťaťu, ktoré sa vrhá z bezpečia Božieho korábu do rozbúrených vĺn ľudských záujmov a pošetilostí.

Juraj Jordán Dovala

Večný,
pred tvojou tvárou
sa odvíja
divadlo sveta.
Figúrky na javisku
zmätene pobehujú,
tancujú či krívajú.
O čo viac hľadíme
na publikum
pred nami,
namiesto na teba,
o to falošnejšie
je naše predstavenie.
Prosíme,
otvor pred nami
cestu pokory.
Kto sú tí prví
a kto sú tí poslední,
vieš len ty.
Amen.

VIII. PATRIARCHA BYL SLAVNOSTNĚ UVEDEN...

Dokončení ze str. 1

pošetile doporučuje Ježíš Kristus. Znovunarodit se... Nejsme slepice, které musí kdeco sezobnout, ale orlové – Boží stvoření, určené k výšinám dobra, pravdy, krásy a lásky. Z těch výšin, na nichž potkáváme Pánaboha (K. Čapek), vidíme, že máme víc, než potřebujeme i zasluhujeme. I těch kostelů, s nimiž nevíme, co počít, zatímco vnitřní člověk v nás krní a neroste v nás chrám ducha. Nejsem pošetilý charismatik. I já opravuji kostely. Jsem však ráda, že jsme malou, chudou a občas některými dehonestovanou církví. Je to skvělá výchozí pozice – Kristus taky nic neměl a byl malý, chudý, ponižovaný. Kristus, který nám tak nepochopitelně ale jasně říká: Nestarejte se..., hledejte nejprve království Boží a jeho spravedlnost.

Dovolte mi citovat bratra biskupa Petra Šanderu: „Stav církve je takový, že je třeba jej měnit zevnitř, nikoli zvenčí. Z Boha čerpat svatá vnuknutí a odvahu, jak svou práci zlepšit, vystihnout, kde nám Bůh dveře otvírá a kde je zavírá, abychom zbytečně nevydávali svou energii. Z Boha brát sílu a chuť do díla, které přestane být rutinní povinností, ale zásahem shůry se může stát dílem živým, dobrým, požehnaným, přitažlivým, radostným, nádherným." Že je to pošetilé?

Pro jistotu přidám ekumenickou pošetilost M. Kehla (Kam kráčí církev?):

„To, na co se mohu bezvýhradně spolehnout v životě, v stárnutí a v umírání, na co mohu spolehlivě vsadit celý svůj život a na čem ho mohu budovat, aby se stal neporušeným a celým, nejsou moje duševní zkušenosti sebe sama a světonázorové systémy a v posledku ani příroda, vesmír a evoluční síla sebeorganizace živého. To všechno "pomíjí" (1Kor 13,8). Co bezpodmínečně a nekonečně nese, je pouze příslib lásky, která mi umožní např. v mých úspěších a v zakoušení štěstí být vděčným a pokorným (a tím skutečně humánním), která mi umožní být zodpovědným a svobodným v mých vztazích naplněných láskou a v mém mravním jednání, která mě, když jsem nemocný nebo postižený, osamělý nebo když umírám, nevydá marnosti, která mě v milosrdném odpuštění přijme s mojí vinou a v mé ubohosti, která mě přijme v celé zlomkovité nedokonalosti mého já a tím mě učiní neporušeným a celým. Teprve tato možnost být celý a neporušený mě zároveň uschopňuje k předání přijaté lásky dál, takže také mé láskyplné jednání může být pro druhé "věrohodné". Křesťan se setká s touto láskou, jež všude uzdravuje, v Ježíši Kristu. Za lásku, která z tohoto člověka (teh-dy i dnes!) vychází, vděčí on sám osobnímu zdroji nekonečné lásky, který nazývá "Otcem". Kdo se každý den znovu svěří v Ježíši Kristu tomuto "Otci" a ví, že je jím osvobozen k lásce k lidem, ten zakouší v tisících znamení a podobenství uzdravující přítomnost této nekonečné lásky. Toto stačí křesťanově neklidné touze po životě, smyslu a spáse; pozná pak, že Augustin má pravdu, když říká: Neklidné je naše srdce, dokud nespočine v tobě." Že je to ještě pošetilejší? O nic pošetilejší než tehdy nalít vodu do prázdných nádob a čekat, že se promění ve víno. A ono se to stalo. Protože poslušně šli a udělali, co jim řekl. Byť to bylo bláhové, neuvěřitelné a pošetilé.

Nelekejme se bláznovství pro Krista! Buďme blázny pro Ježíše Krista! Ono jinak než v poslušnosti a pokoře Boží věci činit nejde. Kéž tobě, bratře patriarcho, a naší církvi takovýchto bláznů pro Ježíše Krista přibývá. Amen".

Po kázání proběhla podle řádů nejprve biskupská ordinace. Po společném zpěvu třetí sloky písně č. 9 (Posílám vás) uvedl místopředseda ústřední rady ing. Karel Rauš: „Sestry a bratři, sděluji, že na sněmu svolaném k volbě patriarchy dne 23. září byl podle platných řádů církve zvolen patriarchou CČSH ThDr. Tomáš Butta. Patriarcha plní v církvi s vědomím příslušných biskupů úkoly duchovní správy, vykonává pastýřskou péči, vysluhuje svátost biřmování a svátost svěcení kněžstva, zřizuje zvolené biskupy a uvádí je ve funkci, řídí s šetřením pravomoci biskupů výkon duchovní správy církve ve všech jejích složkách a oborech a svolává generální synodu duchovenstva."

Plzeňský biskup Michael Moc připomněl poslání biskupské služby tak, jak je uvedeno v Bibli Tt 1,7-9: *„ Biskup má být bezúhonný jako správce Božího domu. Nemá být nadutý, zlostný, pijan, rváč, ziskuchtivý. Má být pohostinný, dobrý, rozvážný, spravedlivý, zbožný, zdrženlivý, pevný ve slovech pravé nauky, aby byl schopen jak povzbuzovat ve zdravém učení, tak usvědčovat odpůrce."*

Po vyznání víry a slibu ThDr. Tomáše Butty, který se zavázal dodržovat a naplňovat řády naší církve a dbát ve své dozorčí službě na jejich uplatňování, a společném zpěvu písně č. 264 (Otče milý, Pane náš) střídavě vzkládali na nového patriarchu ruce laičtí i duchovenští zástupci se slovy: Osvěcuj a posiluj tě Bůh Duchem svým svatým, bratře Tomáši!"

Potešitelné bylo, že se obřadu zúčastnili i oba předešlí patriarchové Vratislav Štěpánek a Josef Špak, kteří tak potvrdili kontinuitu úřadu a demokratičnost naší církve.

Místopředseda ústřední rady ing. K. Rauš vyzval patriarchu podle Písem (Sk 20,28 a Ř 12,8): *„Dávejte pozor na sebe i na celé stádo, ve kterém si vás Duch svatý ustanovil za biskupy, abyste byli pastýři Boží církve, kterou si Bůh získal krví vlastního syna. Kdo stojí v čele, ať je horlivý."*

Do rukou správce církve a místopředsedy ústřední rady pak nový patriarcha složil slib věrného a odpovědného plnění úkolů, jež jsou církví svěřeny patriarchovi.

Na otázku: „Přijímáš, bratře Tomáši, rozhodnutí bratří a sester, kteří tě na sněmu zvolili za patriarchu, jako povolání od Boha?" zazněla odpověď: *„Přijímám. Jsem připraven snášet všechno pro sestry a bratry, aby i oni dosáhli spásy v Kristu Ježíši."*

Na otázku místopředsedy ÚR: „Slibuješ s pomocí Boží, že budeš věrně a odpovědně plnit úkoly své služby podle řádů Církve československé husitské?" bratr Tomáš Butta odpověděl: *„Slibuji s pomocí Boží."*

Bratrské obětí dvou patriarchů

Správce církve se pak obrátil k celému společenství: „Sestry a bratři, přijímáte bratra Tomáše za svého patriarchu, chcete se za něj modlit, doprovázet jej bratrskou láskou a spolupodílet se na jeho odpovědnosti?" Odpovědí bylo společné „ Ano".

Emeritní patriarcha Josef Špak potom připomněl svému nástupci podle Písma (Mt 23,8b a 11): *„Jediný je váš Mistr, vy všichni jste bratří. Kdo je z vás největší, bude váš služebník."* a předal patriarší řetěz se slovy: „Bratře Tomáši, přijmi toto znamení patriarší služby, které tě bude provázet po celé její trvání." Pak se oba zcela spontánně objali.

Nakonec místopředseda ústřední rady vyzval shromáždění: *„Poslouchejte ty, kteří vás vedou, a podřizujte se jim, protože oni bdí nad vámi a budou se za vás zodpovídat. Kéž to mohou činit s radostí, a ne s nářkem; to by vám nebylo na prospěch. Modlete se za bratra Tomáše a Bůh pokoje, který pro krev stvrzující věčnou smlouvu vyvedl z mrtvých velikého pastýře ovcí našeho Pána Ježíše, nechť vás posílí ve všem dobrém, abyste plnili jeho vůli; on v nás působí to, co se mu líbí, skrze Ježíše Krista. Jemu buď sláva na věky věků! Amen".*

Druhou část liturgie pak vysluhoval VIII. patriarcha dr. Tomáš Butta.

Po závěrečném požehnání využili hosté příležitosti, aby mohli před celým shromážděním našemu patriarchovi blahopřát. Římskokatolický biskup Václav Malý připomněl, že ten, který vede, má dbát na to, aby byl sám veden Pánem církve Ježíšem Kristem. Josef Hauzar doplnil své blahopřání přečtením dopisu generálního tajemníka KEK Colina Williamse, v němž se v mj. uvádí: *„Jsme poctěni, že Církev československá husitská přináší historickou křesťanskou tradici českých a slovenských zemí do života a díla Konference evropských církví."*

Helge Klassohn mj. uvedl: *„Evangelickou zemskou církev v Anhaltu a Církev československou husitskou spojuje partnerská smlouva z 28. 10. 1994, na jejíž bázi jsme již mnohé společně zažili a mohli postavit. Na podkladě této smlouvy zde prohlašuji za Evangelickou církev v Anhaltu, že jsme připraveni vazby k vaší církvi rozvíjet a posilovat. Chceme rozvíjet teologický rozhovor mezi oběma našimi církvemi... Chceme rozšířit spojení v oblasti práce s mládeží, práce žen, mužů a diakonie... Tak jako dosud jsme připraveni podporovat vaši církev i finančně... Kéž se můžeme vzájemně ve službě míru a smíření ve jménu Ježíše Krista posilovat!"*

Závěrem poděkoval místopředseda ÚR správci církve a královéhradeckému biskupovi za jeho práci.

(red)

Po skončení bohoslužeb účastníci dlouho čekali, aby mohli novému patriarchovi blahopřát

MODLITBA PATRIARCHY

Pane Bože, který povoláváš nás nedokonalé lidi k rozmanitým úkolům ve své církvi. Děkuji ti za nezaslouženou důvěru, které se mi dostalo od sester a bratří, když jsem byl povolán k novému úkolu. Z lidského pohledu je to úkol nad moje možnosti a síly. Jen pomocí tvé milosti budu moci obstát v mnohých náročných situacích. Jen pod tvou ochranou a vedením budu moci vytrvat v dobrém a čelit nástrahám a působení toho zlého. Prosím tě, Bože, ať je stále se mnou tvůj svatý Duch, abych i přes své omezené možnosti a lidskou slabost mohl svou službou přispívat k prospěchu tvého lidu a šíření tvého království. Děkuji ti, že se spolu s ostatními bratry a sestrami mohu podílet na hlásání evangelia – slova věčného života a na službě druhým po příkladu jediného dobrého Pastýře Ježíše Krista. Ať myslím vždy na prospěch tvého lidu a na slávu tvého jména, Otče, Synu, Duchu svatý, po věky věků.

Amen.

Zprávy

Pozvánka na koncert

Srdečně vás zveme do Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové ve středu 11. října v 17 h na koncert Biblických písní Antonína Dvořáka v podání Aleše Dvořáka a Lenky Kláskové, za doprovodu Jiřiny Marešové.

(vb)

Akce ve Vlašimi

V radostném duchu proběhla tentokrát "ženská" bohoslužba v Husově sboru ve Vlašimi. V neděli 24. září jsme přivítali břevnovskou farářku Mgr. Mariku Paulíkovou, která vedla liturgii. Čtením z Písma ji doprovázely Mgr. Sandra Zálabová, kandidátka na kněžské svěcení, Mgr. Lucie Hašková, vedoucí žižkovského klubu Husita a Ondřejka Brabcová, pastorační asistentka a studentka HITS.

Významné výročí 80 let otevření Husova sboru ve Vlašimi si připomeneme v sobotu 28. října slavnostní pobožností za přítomnosti pražského biskupa Mgr. Karla Bicana a koncertem pražského vokálního souboru Geshem.

Zdeněk Krušina

Výzva

Česká a slovenská obec dělostřelecká vyzývá všechny dosud žijící vyřazené absolventy Vojenské akademie v Hranicích na Moravě k setkání ve čtvrtek 26. října od 10 h u příležitosti 10. výročí slavnostního otevření "Síně odboje" v zrcadlovém sále bývalé Vojenské akademie v Hranicích.

Sdělte obratem písemně nebo telefonicky své jméno, příjmení, titul, datum narození, datum vyřazení a číslo čety na adresu MUDr. Miroslav Beneš, Dudíkova 10, 621 00 Brno-Řečkovice, tel. 549 274 845. Uvítáme, když se našeho setkání zúčastní pozůstalí těch absolventů, kteří již, bohužel, zemřeli. I v tomto případě prosím nahlašte svou účast.

(mb)

Ústřední rada Církve československé husitské vyhlašuje

VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ NA MÍSTA:

**** PŘEDNOSTA ARCHIVNÍHO ODBORU***

Podmínky:
1. Člen Církve čs. husitské
2. Vysokoškolské vzdělání v oboru
3. Praxe

**** ŘEDITEL DIAKONIE A MISIE***

Podmínky:
1. Člen Církve čs. husitské
2. Vysokoškolské vzdělání v oboru
3. Praxe

Přihlášky doplněné strukturovaným životopisem zasílejte do 31. 10. 2006 na adresu:
ThDr. Jiří Vaníček,
Úřad ústřední rady
Církve československé husitské
Wuchterlova 5
166 26 Praha 6
nebo e-mailem: vanicek@ccsh.cz

Bližší informace na tel.: 220 398 108

Vzpomínka

Dne 12. října tomu bude již dvacet pět let, co nás navždy opustil pan ThDr. Vilém Hýbl, farář Církve československé husitské ve Valašském Meziříčí.
Za tichou vzpomínku děkuji všem, kteří jej měli rádi.

Vlasta Hýblová s rodinou

Pro děti a mládež

Spor o prvenství

Nenechte se zmást, děti, tentokrát nejde o osmisměrku. Přesto se v tabulce skrývá tajenka. Jak ji získáte? Poradím vám jen, že do ní patří polovina všech písmenek a číst musíte po sloupcích.

K	L	P	S	E	A	E	V	E	Š
O	E	D	B	T	P	R	S	K	V
D	L	R	E	V	Č	D	A	B	Á
Y	B	F	U	G	O	L	L	P	Š
O	Q	V	L	Š	Ů	N	Ý	N	CH
A	Ý	S	Ď	J	S	L	U	V	E
CH	B	N	C	E	N	Í	T	Í	I
H	T	L	Z	W	L	I	Ž	O	CH
C	P	Í	M	CH	A	A	S	K	L

(Řešení z minulého čísla: Jsi Mesiáš)

Jana Krajčiříková

Swingové bohoslužby

V neděli 8. října od 17 h v se budou v kostele Jana Křtitele na Kampě konat swingové bohoslužby. Všichni jsou srdečně zváni.

(jvk)

Betlém v Janských Lázních

Již několikrát jsme využili tohoto rekreačního zařízení naší diecéze. Je to tam milé, z velké části po celkové úpravě. Jídlo domácí – i naši mladí jedlíci bývají spokojení. Sestra vedoucí Potočková vždy plně zvládá vše, co je potřeba. Příjem rekreantů, kuchyň, často i práce uklízečky apod. Janské Lázně jsou zajímavé po celý rok. V zimě má nad Betlémem stanoviště skibus a zdarma doveze návštěvníky k vlekům. V létě využíváme nesčetné turistické trasy. Perfektní lanovka jezdí na Růžovou horu, dle počasí i výše.V lázních je možno zaplatit léčebné procedury, většinou pro pohybové onemocnění a dýchací potíže. Co říci na závěr? Za solidní ceny je možno využít církevní rekreační zařízení. Betlém vřele doporučujeme!!

Jaroslav Jiráček, NO Litomyšl

Kalendarium – říjen

9. 10. 1336 - Uzavřena byla smlouva v Enži mezi Janem Lucemburským a rakouskými Habsburky Albrechtem II. a Otou o vzájemné podpoře za cenu Janova odstoupení Korutan a Kraňska Habsburkům. Tyroly připadly jako dědictví dceři Jindřicha Korutanského Markétě-Maultasch, manželce Jana Jindřicha.

9. 10. 1356 - Karel IV. přivtělil Slezsko ke Koruně české.

9. 10. 1636 - V Přerově zemřel **Karel st. ze Žerotína** (* 15. 9. 1564 v Brandýse nad Orlicí) - moravský šlechtic a politik. Krátce předtím (19. září v Brně) zemřel i kardinál Dietrichštejn.

9. 10. 1741 - Uzavřena byla tajná dohoda pruského krále Fridricha II. s Marií Terezií v Klein-Schnellendorfu ve Slezsku. Habsburské jednotky, vázané ve Slezsku, se mohly přesunout na Moravu (zaujaly hlavní ležení u Znojma), aby odtud hájily Vídeň před možným útokem Francouzů a Bavorů. Pruský král Fridrich obsadil Horní Slezsko a odtud pak překročil moravské hranice a zmocnil se Opavy (20. prosince), Uničova (24. prosince), Olomouce (27. prosince) a dalších moravských měst (Přerova, Hranic, Litovle, Lipníka).

9. 10. 1931 - Zemřel v Praze **Antal Stašek** (* 22. 7. 1843 ve Stamově v Podkrkonoší) - spisovatel.

9. 10. 1936 - Vláda provedla druhou devalvaci koruny; mezní hodnota jejího zlatého obsahu byla určena v rozmezí 30,21 mg - 32,21 mg ryzího zlata a obsah ryzího zlata byl stanoven hodnotou 31,21 mg.

10. 10. 1806 - V Praze byl otevřen Český stavovský polytechnický ústav (založen byl již 14. března 1803). Vznikl přebudováním pražské stavovské inženýrské profesury (zřízena byla 9. listopadu 1717). Prvním ředitelem se stal profesor F. J. Gerstner.

10. 10. 1871 - Český sněm za absence německých poslanců přijal předložené fundamentální články, osnovu národnostního zákona a osnovu nového volebního zákona. Fundamentálními články se zakotvovalo státoprávní postavení Českého království v politickém systému habsburské říše. Představovaly 18 bodů, jimiž byl v podstatě akceptován rakousko-uherský dualismus. Podstatou dokumentu nebylo trialistické uspořádání říše, ale realistický odhad možnosti jisté národní rovnoprávnosti se zachováním specifik. V návrhu národnostního zákona byly v souladu s ústavou stanoveny zásady rovnosti obou zemských jazyků, jež měly být uplatněny v plném rozsahu ve všech oblastech školství i státní správy. Vyrovnávací akce se týkala v podstatě pouze Čech, protože moravský zemský sněm se sice přihlásil k zásadám fundamentálek, avšak jeho čeští poslanci setrvávali na požadavku samostatného moravského markrabství. Slezský sněm, který byl v rukou centralistů, protestoval (s výjimkou čtyř poslanců) proti požadavku státoprávního spojení Slezska s Čechami.

10. 10. 1946 - Zemřel v Brně **Jiří Baborovský** (* 28. 8. 1875 v Březových Horách) - fyzikální chemik, který působil jako stážista u pozdějšího laureáta Nobelovy ceny za výzkum katalýzy Wilhelma Ostwalda na lipské univerzitě. Po návratu do Prahy se stal prvním docentem fyzikální chemie na české univerzitě. Po sedmi letech se rozhodl pro brněnskou techniku, kde se věnoval, už jako profesor, především tehdy velmi mladému oboru, elektrochemii. Napsal mnoho odborných statí a knih, mezi nimiž patří k nejdůležitějším učebnice fyzikální chemie *Theoretická a fysikální chemie* (1919) a *Úvod do theoretické a fysikální chemie* (1926). Význam těchto publikací spočívá především v tom, že vycházely v době, kdy byl původní české odborné chemické literatury vážný nedostatek.

12. 10. 1576 - V Řezně (kam odjel 1. 6. t. r. na říšský sněm) zemřel devětačtyřicetiletý **Maxmilián II.** (* 31. 7. 1527 ve Vídni), kterému patřily tři koruny: česká (svatováclavská), uherská (svatoštěpánská) a říšská. Za jeho vlády byla vydána slavná Česká konfese (1575), vydal však také mandát proti Jednotě bratrské. Vlády v zemích monarchie se ujal jeho 24letý syn Rudolf II. [1576-1611].

12. 10. 1711 - Karel VI. byl na říšském sněmu ve Frankfurtu nad Mohanem zvolen římskoněmeckým císařem. Českého krále zastupoval F. F. Kinský.

12. 10. 1926 - Jmenována byla nová (již devátá) vláda (tzv. panské nebo též občanské koalice) v čele s A. Švehlou. Nevstoupily do ní socialistické strany. Ve vládě vedle agrárníků (čtyři křesla) byli zastoupeni lidovci dvěma ministry, živnostníci jedním, německá agrární a německá křesťansko-sociální dostala po jednom křesle; zbývajících pět ministrů bylo tzv. odborníky.

13. 10. 1781 - Vlastnoručním listem císaře Josefa II. bylo oznámeno dvorské kanceláři, že panovníkovo rozhodnutí o náboženské toleranci má být zveřejněno prostřednictvím tisku německy, latinsky, francouzsky a italsky.

13. 10. 1941 - Zemřel v Chýnově u Tábora **František Bílek** (* 6. 11. 1872 tamtéž) - sochař a grafik, nejvýznamnější představitel naší symbolistní sochařské generace, který měl úzký vztah k naší církvi a jeho díla zdobí řadu našich sborů.

14. 10. 1771 - Zemřel v Praze **František Xaver Brixi** (* 2. 1. 1732 v Praze) - hudební skladatel.

14. 10. 1861 - Zahájen byl provoz na české západní dráze mezi Prahou a Plzní.

15. 10. 1431 - Basilejský sněm, řízený kardinálem Cesarinim, pozval husity k slyšení, při němž "sám Duch svatý bude uprostřed jako rozhodčí a soudce".

(red)

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6
Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčiříková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220 398 107, fax: 220 398 123,
mail: cesky.zapas@ccsh.cz, Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9, tel.: 234 092 851, predplatne@predplatne.cz